

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 960

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 octombrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
490.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Doina Monica Apostu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Agenției Naționale pentru Mediu și Arie Protejate	2
491.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Marius-Ion Oltean a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Sibiu	2
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 341 din 29 septembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	3–8

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Doina Monica Apostu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Agenției Naționale pentru Mediu și Arii Protejate

Având în vedere Adresa nr. 45.099/DAB din 13 octombrie 2025 a Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/9.942 din 13 octombrie 2025 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/31.568/S.R.O. din 14 octombrie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 38.555 din 16 octombrie 2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Doina Monica Apostu, consilier, grad profesional superior la Serviciul monitorizare și emitere avize, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Agenției Naționale pentru Mediu și Arii Protejate pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 16 octombrie 2025.

Nr. 490.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Marius-Ion Oltean a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Sibiu

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 20.646 din 14 octombrie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/9.963 din 14 octombrie 2025, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Sibiu prin Adresa nr. 18.551 din 18 septembrie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 36.473 din 3 octombrie 2025,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marius-Ion Oltean, consilier superior în cadrul Compartimentului relații cu publicul al Instituției Prefectului — Județul Sibiu, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Sibiu pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 16 octombrie 2025.

Nr. 491.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 341

din 29 septembrie 2025

Dosar nr. 3.067/1/2024

Elena Carmen Popoiag	— președintele Secției I civile — președintele completului
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 3.067/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 34 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Elena Carmen Popoiag, președintele Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Marina Daniela Ungureanu, magistrat-asistent-șef la Secția I civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, desemnată în temeiul art. 84 alin. (2) din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Buzău — Secția I civilă în Dosarul nr. 4.327/200/2021.

5. Magistratul-asistent-șef prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Buzău — Secția I civilă, în Dosarul nr. 4.327/200/2021, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

În interpretarea prevederilor art. 21 din Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor, cu modificările ulterioare, alegerea unei noi persoane în organele de conducere

ale asociației de proprietari (președinte, membri ai comitetului executiv) constituie modificare sau completare de act constitutiv?

Alegerea unor noi persoane în organele de conducere ale asociației de proprietari necesită înregistrarea la judecătoria care a emis încheierea judecătorească de înființare a asociației?

În înțelesul prevederilor art. 57 din Legea nr. 196/2018, președintele unei asociații de proprietari reprezintă asociația în relațiile cu terții, inclusiv în acțiunile în instanță, în baza mandatului „implicit”, acordat prin alegerea sa în adunările generale ale membrilor asociației, sau este nevoie de acordarea unui mandat special pentru fiecare acțiune în instanță, implicit organizarea unei adunări generale pentru fiecare acțiune în instanță, când obiectul unei astfel de acțiuni nu constă în plata cotelor la întreținere?

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 30 decembrie 2024, cu nr. 3.067/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 29 septembrie 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

9. *Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 660 din 30 iulie 2018, cu modificările ulterioare (Legea nr. 196/2018)*

„Art. 21. — (1) Pentru modificarea sau completarea statutului ori a acordului de asociere, în cadrul adunării generale a asociației de proprietari este necesar acordul a cel puțin jumătate plus unu din numărul proprietarilor din condominiu.

(2) Modificările și/sau completările trebuie să fie motivate și aprobate prin hotărâre a adunării generale a asociației de proprietari, într-o ședință convocată și desfășurată cu respectarea prevederilor statutului asociației de proprietari și ale prezentei legi.

(3) Orice modificare sau completare a statutului sau a acordului de asociere se înregistrează la judecătoria care a emis încheierea judecătorească de înființare, fără alte formalități.

(4) Modificările și/sau completările aduse statutului sau acordului de asociere fără respectarea prevederilor alin. (3) nu sunt opozabile față de proprietarii care nu sunt membri ai asociației de proprietari sau față de terți.”

„Art. 57. — Președintele asociației de proprietari are următoarele atribuții:

a) în baza mandatului acordat de adunarea generală reprezintă asociația de proprietari în relațiile cu terții, inclusiv în acțiunile în instanță; (...).”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-au invocat chestiunile de drept

10. Prin Cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Buzău, la data de 8 aprilie 2021, cu nr. 4.327/200/2021, reclamanta Asociația de Proprietari A a solicitat evacuarea pârâtului din imobilul situat în municipiul Buzău, motivat de faptul că acesta refuză să părăsească sediul profesional al asociației de proprietari și continuă să îl ocupe în mod ilicit.

11. Prin Sentința civilă nr. 6.186 din 19 noiembrie 2021, Judecătoria Buzău a respins excepția lipsei calității de reprezentant a doamnei B, invocată de pârât, a admis cererea

de chemare în judecată și a dispus evacuarea pârâtului din imobil.

12. În argumentarea soluției de respingere a excepției lipsei calității de reprezentant, prima instanță a reținut că motivele invocate de pârât în susținerea acestei excepții au fost analizate și înlăturate prin Decizia civilă nr. 45 din 6 septembrie 2021 a Tribunalului Buzău, prin care a fost, totodată, respinsă excepția lipsei calității de reprezentant a doamnei B, context în care sunt incidente dispozițiile art. 501 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

13. Împotriva acestei sentințe civile a formulat apel pârâtul, în nume propriu și în numele reclamantei Asociația de Proprietari A.

14. Apelanții au susținut că este nelegală soluția primei instanțe de respingere a excepției lipsei calității de reprezentant, în condițiile în care, prin procesul-verbal al ședinței adunării generale din 18 februarie 2020, înregistrat cu nr. 6 din 19 februarie 2020, doamna B nu a fost aleasă președinte al asociației de proprietari, această funcție fiind deținută de pârât.

15. Intimata-reclamantă, reprezentată de doamna B, a depus întâmpinare, prin care a învederat că au fost pronunțate mai multe hotărâri judecătorești definitive, prin s-au confirmat calitatea sa de președinte al asociației de proprietari și, implicit, calitatea de reprezentant legal.

16. Prin Încheierea din 13 noiembrie 2024, Tribunalul Buzău — Secția I civilă a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept enunțată la pct. I.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

17. Instanța de trimitere a reținut că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, argumentând astfel: cauza se află în curs de judecată, în calea de atac a apelului; Tribunalul Buzău — Secția I civilă judecă pricina în ultimă instanță, conform dispozițiilor art. 483 alin. (2) raportate la cele ale art. 94 lit. d) din Codul de procedură civilă; soluționarea apelurilor depinde de chestiunea de drept ce se solicită a fi lămurită, dat fiind că, prin motivele de apel, se critică soluția primei instanțe privind respingerea excepției lipsei calității de reprezentant; chestiunea de drept comportă dificultate, de natură să impună o interpretare unitară, având în vedere că, la nivelul Tribunalului Buzău, nu există practică unitară; chestiunea de drept este nouă, nefiind identificată practică judiciară constantă; chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici al unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

18. Intimata-reclamantă, reprezentată de doamna B, a arătat că, spre deosebire de Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, care prevede la art. 6 alin. (2) lit. g) faptul că actul constitutiv cuprinde, sub sancțiunea nulității, și componența nominală a celor dintâi organe de conducere, administrare și control, Legea nr. 196/2018 nu impune obligativitatea indicării componenței nominale a primelor organe de conducere, pentru a se putea considera că schimbarea acestora reprezintă o modificare a statutului, astfel că alegerea unei noi persoane în organele de conducere ale asociației de proprietari (președinte, membri ai comitetului executiv) nu constituie modificare de statut și nu trebuie validată de către instanță.

19. Intimata-reclamantă a mai învederat că prevederile art. 57 din Legea nr. 196/2018 nu impun existența unui mandat special, ci dispun că președintele asociației de proprietari, în baza mandatului acordat de adunarea generală, reprezintă asociația în relațiile cu terții, inclusiv în fața instanțelor de

judecată. Ca atare, președintele are dreptul să reprezinte asociația în instanță în baza mandatului implicit acordat de adunarea generală, iar, dacă s-ar primi interpretarea că președintele asociației nu ar putea demara procese decât în baza unui mandat special acordat de adunarea generală pentru fiecare litigiu, ar fi lipsit de conținut art. 57 din Legea nr. 196/2018.

20. Apelantul-pârât a arătat că dispozițiile art. 21 și ale art. 57 lit. a) din Legea nr. 196/2018 sunt clare și că au fost pronunțate mai multe hotărâri judecătorești cu privire la chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, astfel că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

21. În ceea ce privește prevederile art. 21 din Legea nr. 196/2018, instanța de trimitere a considerat că alegerea unei noi persoane în organele de conducere ale asociației de proprietari implică modificarea statutului, fiind necesar ca hotărârea adunării generale să fie înregistrată în Registrul asociațiilor și fundațiilor, ținut de către judecătoria, pentru ca respectiva hotărâre să fie opozabilă terților.

22. Referitor la dispozițiile art. 57 lit. a) din Legea nr. 196/2018, instanța de trimitere a apreciat că președintele asociației de proprietari poate formula acțiuni judiciare, în numele asociației, numai în baza unui mandat special, acordat de către adunarea generală, cu excepția ipotezei reglementate la art. 78 alin. (2) din Legea nr. 196/2018. În argumentarea acestei opinii a arătat că din coroborarea prevederilor art. 194 lit. b) teza finală din Codul de procedură civilă cu cele ale art. 57 lit. a) din Legea nr. 196/2018 rezultă că președintele asociației de proprietari trebuie să prezinte un mandat special, acordat de adunarea generală, neavând relevanță faptul că a fost legal ales, prin hotărâre a adunării generale, întrucât simpla calitate de președinte nu îi conferă acestuia dreptul de a introduce orice acțiune judiciară în numele asociației de proprietari.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

23. Cu privire la primele două întrebări, ce vizează interpretarea și aplicarea prevederilor art. 21 din Legea nr. 196/2018, în urma examinării hotărârilor judecătorești relevante, înaintate de către curțile de apel, și a punctelor de vedere teoretice exprimate, au rezultat două opinii.

24. Într-o primă orientare s-a considerat că alegerea unei noi persoane în organele de conducere ale asociației de proprietari constituie modificare a statutului, astfel că hotărârea adunării generale prin care se aleg noi persoane în organele de conducere trebuie să fie înregistrată în Registrul asociațiilor și fundațiilor, ținut de judecătoria care a emis încheierea de înființare a asociației.

25. În susținerea acestei orientări au fost aduse următoarele argumente:

- (i) conform art. 15 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 196/2018, statutul cuprinde structura organizatorică a asociației de proprietari, astfel că schimbarea președintelui sau a membrilor comitetului executiv reprezintă modificare a statutului, în sensul dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Legea nr. 196/2018;
- (ii) hotărârea adunării generale prin care se aleg noi persoane în organele de conducere ale asociației de proprietari trebuie să fie înregistrată în Registrul asociațiilor și fundațiilor, ținut de judecătoria care a emis încheierea de înființare a asociației, în acest mod fiind asigurată opozabilitatea față de terți;
- (iii) este aplicabilă, prin analogie, Decizia nr. 19 din data de 13 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 30 ianuarie 2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a

admis recursul în interesul legii și, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 35 și 95 din Legea nr. 69/2000, coroborate cu cele ale art. 6, 33 și 35 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 și ale art. 8 din Regulamentul privind organizarea Registrului asociațiilor și fundațiilor, Registrului federațiilor și Registrului național al persoanelor juridice fără scop patrimonial, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 954/2000, a statuat că afilierea de noi membri ai unei fundații sportive reprezintă modificare de act constitutiv sau de statut, în sensul dispozițiilor art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000.

26. Într-o a doua orientare s-a apreciat că alegerea unei noi persoane în organele de conducere ale asociației de proprietari nu constituie modificare de statut, astfel că hotărârea adunării generale nu trebuie înregistrată la judecătorie.

27. În susținerea acestei orientări au fost aduse următoarele argumente:

- (i) potrivit art. 17 alin. (8) și art. 21 alin. (3) din Legea nr. 196/2018, în registrul ținut la judecătoria care a emis încheierea de înființare a asociației se înregistrează doar modificările și completările aduse statutului sau acordului de asociere;
- (ii) conform art. 15 alin. (3) și art. 17 alin. (3) din Legea nr. 196/2018, statutul și acordul de asociere nu cuprind componența nominală a organelor de conducere ale asociației, astfel că schimbarea componenței nominale a acestora nu constituie modificare a statutului/acordului de asociere, care să fie supusă înregistrării la judecătorie, ci atrage incidența prevederilor art. 62 din Legea nr. 196/2018;
- (iii) chiar dacă în cadrul adunării generale de constituire a asociației se alege și președintele acesteia, această desemnare nu face parte nici din statut, nici din acordul de asociere, astfel că nu este supusă cerinței de opozabilitate a înregistrării la judecătorie, prevăzută de art. 21 alin. (3) din Legea nr. 196/2018;
- (iv) alegerea unei noi persoane în organele de conducere ale asociației de proprietari face parte din funcționarea normală a asociației, fără a afecta structura fundamentală sau statutul juridic al acesteia.

28. Cu privire la cea de-a treia întrebare, ce vizează interpretarea și aplicarea prevederilor art. 57 lit. a) din Legea nr. 196/2018, în urma examinării hotărârilor judecătorești relevante, înaintate de către curțile de apel, și a punctelor de vedere teoretice exprimate, au rezultat două opinii.

29. Într-o primă orientare s-a apreciat că președintele asociației de proprietari poate reprezenta asociația în fața instanțelor de judecată doar în baza unui mandat special, acordat de adunarea generală, cu excepția situației în care obiectul acțiunii constă în obligarea la plata cotelor la întreținere restante.

30. În susținerea acestei orientări au fost aduse următoarele argumente:

- (i) plecând de la prevederile art. 57 lit. a) din Legea nr. 196/2018, rezultă că simpla calitate de președinte al asociației de proprietari nu îi conferă acestuia posibilitatea de a introduce acțiuni judiciare în numele asociației, în lipsa unui mandat special acordat de către adunarea generală;
- (ii) situația este diferită în cazul acțiunilor având ca obiect recuperarea cotelor de contribuție restante la cheltuielile asociației, întrucât, în acest caz, mandatul președintelui este expres prevăzut de art. 78 alin. (2) din Legea nr. 196/2018;
- (iii) având în vedere prevederile art. 53 lit. h) din Legea nr. 196/2018, rezultă că demersurile care presupun

asumarea unor obligații însemnate de natură patrimonială se aprobă de adunarea generală, în baza acordului scris al tuturor proprietarilor, context în care se deduce că președintele poate reprezenta asociația de proprietari, fără mandat special, doar în litigiile curente, în timp ce, pentru litigii cu impact major, este necesară hotărârea adunării generale.

31. Într-o a doua orientare s-a considerat că președintele asociației de proprietari reprezintă asociația în fața instanțelor în baza mandatului „implicit”, acordat prin alegerea sa în adunarea generală.

32. În susținerea acestei orientări au fost aduse următoarele argumente:

- (i) mandatul la care se referă prevederile art. 57 lit. a) din Legea nr. 196/2018 este mandatul de președinte, astfel că alegerea unei persoane în funcția de președinte are semnificația conferirii unui mandat general de reprezentare a asociației în raporturile cu terții, inclusiv în fața instanțelor de judecată, această prerogativă constituind esența funcției de președinte;
- (ii) doar cu titlu de excepție, art. 53 lit. k) din Legea nr. 196/2018 prevede necesitatea unui mandat acordat președintelui de către adunarea generală, în sensul că aceasta mandatează președintele și comitetul executiv pentru angajarea și eliberarea din funcție a administratorului, cenzorului/comisiei de cenzori sau a altor angajați ori prestatori, în scopul administrării și bunei funcționări a condominiului;
- (iii) dacă s-ar considera că pentru fiecare act juridic este necesară acordarea unui mandat special din partea adunării generale, înseamnă că președintele asociației nu ar fi decât un simplu funcționar fără drept de reprezentare, iar mandatul conferit prin alegerea sa nu ar avea niciun conținut, ceea ce este contrar voinței legiuitorului.

33. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul de recursuri în interesul legii, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la chestiunile de drept ce fac obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

34. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate în exercitarea controlului de constituționalitate a dispozițiilor legale supuse interpretării.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

35. Prin Decizia nr. 19 din 13 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 30 ianuarie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 35 și 95 din Legea nr. 69/2000, coroborate cu cele ale art. 6, 33 și 35 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, precum și cu cele ale art. 8 din Regulamentul privind organizarea Registrului asociațiilor și fundațiilor, Registrului federațiilor și Registrului național al persoanelor juridice fără scop patrimonial, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 954/2000, a stabilit că „afilierea de noi membri ai unei fundații sportive reprezintă modificare de act constitutiv sau, după caz, de statut, în sensul dispozițiilor art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000. Drepturile ce rezultă din calitatea de membru sunt condiționate de înscrierea în Registrul federațiilor a modificării de statut, constând în afilierea de noi membri”.

X. Raportul asupra chestiunilor de drept

36. Judecătorul-raportor a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu

sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

37. Prealabil analizei în fond a chestiunii de drept supuse dezlegării, trebuie să se verifice dacă sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de lege pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

38. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul procedură civilă: „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a mai statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre, prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

39. Conform prevederilor art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă: „Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.”

40. Din analiza dispozițiilor legale precizate rezultă că deschiderea procedurii hotărâri prealabile este posibilă numai în cazul în care sunt îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate: existența unei cauze aflate în curs de judecată; cauza să se afle în competența legală a unui complet de judecată din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, curții de apel sau tribunalului, care să judece pricina în ultimă instanță; să existe o chestiune de drept veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite, pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu; soluționarea pe fond a cauzei să depindă de chestiunea de drept; chestiunea de drept să prezinte caracter de noutate; Înalta Curte să nu fi statuat asupra chestiunii de drept, iar aceasta să nu facă obiectul vreunui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

41. Evaluând elementele sesizării, în scopul verificării admisibilității acesteia, se constată că sunt îndeplinite doar unele dintre cerințele legale mai sus enunțate.

42. Astfel, primele două condiții se verifică, întrucât cauza se află pe rolul unui complet de apel al Tribunalului Buzău — Secția I civilă, care, în raport cu obiectul cererii de chemare în judecată (evacuare), judecă litigiul în ultimă instanță, concluzie ce rezultă în urma coroborării dispozițiilor art. 483 alin. (2) cu cele ale art. 94 lit. d) din Codul de procedură civilă. Prin urmare, decizia prin care instanța de trimitere va soluționa calea de atac a apelului nu este supusă recursului, fiind definitivă, în conformitate cu prevederile art. 634 alin. (1) pct. 4 teza I din Codul de procedură civilă.

43. De asemenea, soluționarea pe fond a cauzei depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, întrucât, prin intermediul motivelor de apel, a fost criticată inclusiv soluția primei instanțe de respingere a excepției lipsei calității de reprezentant a doamnei B pentru asociația de proprietari reclamantă, context în care instanța de trimitere a învederat că se impun interpretarea și aplicarea prevederilor art. 21 și ale art. 57 lit. a) din Legea nr. 196/2018.

44. Totodată, în urma consultării evidențelor întocmite la nivelul instanței supreme, a rezultat că problema de drept supusă dezlegării nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, astfel că și această cerință legală este îndeplinită.

45. Referitor la condițiile ca problema de drept să fie veritabilă, precum și să prezinte caracter de noutate, se constată că acestea nu sunt îndeplinite, astfel că nu este posibilă declanșarea mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile.

46. În ceea ce privește caracterul veritabil al chestiunii de drept, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a reținut că problema de drept care se cere a fi lămurită trebuie să presupună serioase dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare ori contradictorii, astfel încât să necesite rezolvarea de principiu în procedura hotărâri prealabile, iar nu interpretarea și aplicarea unui text de lege clar, în raport cu circumstanțele particulare ale litigiului, ori existența unor simple obstacole, ce ar putea fi înlăturate printr-o reflecție mai aprofundată a judecătorului cauzei.

47. Cu alte cuvinte, problema de drept trebuie să fie susceptibilă de interpretări diferite și controversate, din cauza lipsei de claritate a normei juridice, a caracterului incomplet al acesteia, susceptibil de mai multe sensuri ori accepțiuni justificate, față de imprecizia textului legal, care, pe baza interpretării, printr-o argumentație juridică adecvată, consistentă, poate primi înțelesuri și aplicări divergente în situații cvasiidentice și poate determina o jurisprudență neunitară.

48. Tot în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat că natura complexă sau, după caz, precară a normei legale, de natură a conduce la interpretări diferite, precum și dificultatea instanței de trimitere în a-și însuși o anumită interpretare trebuie să fie reflectate în încheierea de sesizare, care se impune a fi motivată astfel încât să releve reflecția asupra diferitelor variante de interpretare posibile, să se întrevadă explicit pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația instanței de judecată de a interpreta și a aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, întrucât simpla dilemă cu privire la sensul unui text de lege nu poate declanșa mecanismul hotărâri prealabile.

49. Prin urmare, concluzia instanței de trimitere că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, urmată de expunerea clară a punctului său de vedere, care nu indică în concret nicio dificultate de interpretare și aplicare a normei de drept, nu este suficientă, fiind necesară prezentarea argumentelor pentru care există o dificultate reală de interpretare, întrucât art. 519 din Codul de procedură civilă se referă la dezlegarea de principiu a unei chestiuni de drept esențiale și controversate, care prezintă o dificultate suficient de mare, rezultată din dispoziții legale complexe, îndoielnice sau lacunare.

50. Or, în cuprinsul încheierii de sesizare, instanța de trimitere, pe de o parte, nu a motivat îndeplinirea condiției privind caracterul veritabil al chestiunii de drept, învederând doar că, la nivelul Tribunalului Buzău, practica nu este unitară, iar, pe de altă parte, a expus o interpretare clară asupra problemei de drept în discuție, fără a prezenta și a argumenta diferite interpretări posibile ale dispozițiilor art. 21 și ale art. 57 lit. a) din Legea nr. 196/2018 sau elemente care să conducă la concluzia că acestea ar avea un caracter complex, lacunar ori contradictoriu.

51. În acest context se reține că instanța de trimitere nu se confruntă cu o reală dificultate de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 21 și ale art. 57 lit. a) din Legea nr. 196/2018, care să necesite declanșarea mecanismului hotărâri prealabile. În condițiile în care din cuprinsul actului de sesizare nu rezultă dificultatea interpretării normelor de drept în discuție, ci doar nevoia instanței de trimitere de confirmare a propriei modalități de interpretare, nu se poate reține că problema de drept care se cere a fi lămurită prezintă o dificultate suficient de mare. Instanța supremă nu poate fi investită, în cadrul acestei proceduri specifice, cu interpretarea și aplicarea legii în scopul

soluționării efective a unei cauze, întrucât această operațiune intră în competența exclusivă a instanței de judecată.

52. În aceeași ordine de idei, analizând hotărârile judecătorești definitive înaintate de curțile de apel, se constată că instanțele de judecată nu s-au confruntat cu un grad mare de dificultate atunci când au avut de interpretat și aplicat, în cauzele cu care au fost învestite, prevederile art. 21 și ale art. 57 lit. a) din Legea nr. 196/2018. Împrejurarea că există două orientări jurisprudențiale nu este, prin ea însăși, de natură a conduce la concluzia că textele de lege a căror lămurire se solicită au caracter complex, lacunar ori contradictoriu, urmând a fi valorificată *infra* în cadrul analizei condiției legale privind caracterul de noutate al chestiunii de drept.

53. În concluzie, observând atât încheierea de sesizare, cât și hotărârile judecătorești înaintate de curțile de apel, se constată că rezolvarea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării presupune realizarea unui raționament judiciar simplu, prin aplicarea unor instrumente juridice uzuale, în scopul stabilirii sensului noțiunilor folosite de legiuitor și a scopului avut în vedere de acesta la edictarea normelor în discuție, ceea ce reprezintă o chestiune obișnuită cu care se confruntă, în mod permanent, instanțele de judecată și care, raportat la elementele concrete ale cauzei, nu prezintă o dificultate suficient de mare, care să fie născută dintr-un text legal complex, contradictoriu, incomplet sau neclar.

54. În considerarea celor expuse se reține că problema de drept ce face obiectul sesizării nu este una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare, contradictorii, de natură să reclame intervenția instanței supreme, pe calea mecanismului de unificare jurisprudențială reglementat la art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel că instanța de trimitere, în urma folosirii adecvate a metodelor de interpretare a normelor juridice, poate ajunge facil la o corectă interpretare și aplicare a prevederilor art. 21 alin. (3) și ale art. 57 lit. a) din Legea nr. 196/2018.

55. Referitor la caracterul de noutate al problemei de drept, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a reținut că, în absența unei definiții legale a noțiunii de „noutate”, această cerință este îndeplinită atunci când problema de drept își are izvorul în reglementări nou-intrate în vigoare, iar instanțele de judecată nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare ori dacă se impun anumite clarificări, într-un context legislativ nou sau modificat, de natură să impună reevaluarea sau reinterpretarea normei de drept analizate.

56. În egală măsură, noutatea chestiunii de drept poate constitui și atributul unei reglementări mai vechi, dar asupra căreia instanțele de judecată sunt chemate să se pronunțe în prezent, atunci când aplicarea frecventă a normei juridice a devenit actuală, iar textele de lege supuse interpretării suscită recent o dificultate a aplicării acestora și creează premisele apariției unei practici neunitare la nivel național.

57. Așadar, indiferent că este vorba despre o reglementare legislativă nou-intrată în vigoare sau despre una mai veche, esențial este ca problema de drept care face obiectul sesizării să fie susceptibilă de a genera în viitor o practică neunitară.

58. Însă, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor de judecată, în urma interpretării dispozițiilor legale, concretizată într-o practică judiciară consacrată, fie chiar și neunitară, caracterul de noutate se pierde, opiniile jurisprudențiale izolate nefiind în măsură să justifice declanșarea mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile.

59. Cu alte cuvinte, depășirea unei jurisprudențe în curs de formare și conturarea unei practici judiciare în legătură cu chestiunea de drept respectivă conduc la concluzia caracterului inadmisibil al sesizării, întrucât scopul hotărârii prealabile nu mai

poate fi atins. În măsura în care există un număr semnificativ de hotărâri judecătorești definitive, prin care să se fi soluționat, în mod diferit, o problemă de drept, mecanismul legal de unificare a practicii judiciare este cel cu funcție de reglare, și anume recursul în interesul legii. Într-adevăr, având în vedere scopul hotărârii prealabile — prevenirea apariției unei practici judiciare neunitare — și necesitatea de a se evita paralelismul și suprapunerea cu mecanismul recursului în interesul legii, procedura hotărârii prealabile nu poate fi declanșată pentru a se da o soluție unei practici divergente deja existente, nefiind îndeplinită condiția noutății.

60. În acești parametri de evaluare a cerinței noutății chestiunii de drept se constată, ca urmare a analizei hotărârilor judecătorești transmise de curțile de apel, că s-a depășit stadiul unei practici incipiente și că problema de drept ce face obiectul sesizării a primit deja dezlegare din partea instanțelor de judecată, fiind conturată o practică judiciară consistentă cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a prevederilor art. 21 și ale art. 57 lit. a) din Legea nr. 196/2018.

61. Astfel, cu privire la primele două întrebări, ce vizează interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 196/2018, s-au conturat două orientări jurisprudențiale, unele instanțe considerând că alegerea unei noi persoane în organele de conducere ale asociației de proprietari constituie modificare de statut și trebuie înregistrată la judecătorie, iar alte instanțe apreciind că nu este vorba despre modificare de statut, astfel că nu trebuie înregistrată la judecătorie.

62. Și în ceea ce privește a treia întrebare, vizând interpretarea și aplicarea prevederilor art. 57 lit. a) din Legea nr. 196/2018, există două orientări jurisprudențiale, unele instanțe apreciind că președintele asociației de proprietari poate reprezenta asociația în fața instanțelor de judecată doar în baza unui mandat special, acordat de adunarea generală (cu excepția situației în care obiectul acțiunii constă în obligarea la plata cotelor la întreținere restante), în timp ce alte instanțe consideră că președintele este reprezentantul legal al asociației de proprietari, în baza mandatului „implicit” acordat prin alegerea sa în adunarea generală.

63. Existența unei practici judiciare conturate, în legătură cu toate cele trei întrebări formulate de instanța de trimitere, conduce la concluzia că nu mai poate fi sesizată instanța supremă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, întrucât scopul preîntâmpinării practicii neunitare nu mai poate fi atins. A aprecia altfel înseamnă a accepta ca, în cadrul procedurii hotărârii prealabile, Înalta Curte să nu se pronunțe asupra unei probleme de drept în legătură cu care practica judiciară este inexistentă sau doar incipientă, ci să confirme sau, după caz, să infirme interpretările jurisprudențiale deja existente, cu nesocotirea dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în partea lor privitoare la scopul și condițiile hotărârii prealabile.

64. Mai este de notat că dispozițiile art. 15 alin. (3) din Legea nr. 196/2018, care reglementează conținutul statutului asociației de proprietari, sunt similare celor din vechea reglementare, respectiv prevederilor art. 6 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.588/2007, iar dispozițiile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 196/2018, potrivit cărora orice modificare sau completare a statutului sau a acordului de asociere se înregistrează la judecătorie, sunt identice cu prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 230/2007*). În atare situație nu se poate susține că prevederile art. 21 alin. (3), raportate la cele ale art. 15 alin. (3) din Legea nr. 196/2018, care preiau soluția legislativă din vechea reglementare, ce a generat o jurisprudență amplă în perioada 2007-2018, mai pot sta la baza unei sesizări întemeiate pe dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

65. În egală măsură, chestiunea privind reprezentarea judiciară a asociației de proprietari de către președintele ales în adunarea generală, reglementată prin dispozițiile art. 57 lit. a) și ale art. 78 alin. (2) din Legea nr. 196/2018, a făcut obiectul unei practici judiciare consistente sub vechea reglementare [art. 31 alin. (1) și art. 50 din Legea nr. 230/2007], astfel că nici aceasta nu prezintă caracter de noutate.

66. Întrucât mecanismul hotărârii prealabile nu poate fi valorificat decât în condițiile reglementate de art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă și având în vedere că în cazul prezentei sesizări nu sunt îndeplinite două dintre aceste condiții, respectiv cele referitoare la dificultatea chestiunii de drept și la caracterul de noutate al acesteia, se impune ca sesizarea să fie respinsă, ca inadmisibilă.

ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de către Tribunalul Buzău — Secția I civilă în Dosarul nr. 4.327/200/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

În interpretarea prevederilor art. 21 din Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor, cu modificările ulterioare, alegerea unei noi persoane în organele de conducere ale asociației de proprietari (președinte, membri ai comitetului executiv) constituie modificare sau completare de act constitutiv?

Alegerea unor noi persoane în organele de conducere ale asociației de proprietari necesită înregistrarea la judecătoria care a emis încheierea judecătorească de înființare a asociației?

În înțelesul prevederilor art. 57 din Legea nr. 196/2018, președintele unei asociații de proprietari reprezintă asociația în relațiile cu terții, inclusiv în acțiunile în instanță, în baza mandatului „implicit”, acordat prin alegerea sa în adunările generale ale membrilor asociației, sau este nevoie de acordarea unui mandat special pentru fiecare acțiune în instanță, implicit organizarea unei adunări generale pentru fiecare acțiune în instanță, când obiectul unei astfel de acțiuni nu constă în plata cotelor la întreținere?

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 29 septembrie 2025.

PREȘEDINTELE SECȚIEI I CIVILE
ELENA CARMEN POPOIAG

Magistrat-asistent-șef,
Marina Daniela Ungureanu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

